

دیانت جهانی بهائی

دیانت بهائی، یک دیانت جهانی است و هدفش اتحاد جمیع نژادها و ملیتها در یک آرمان بین المللی و دیانت واحد می باشد. تجدید و تکامل ادیان از اصول این آئین است زیرا در هر زمان مقتضیات جامعه بشری تغییر می پذیرد و در هر عصری دینی جدید موافق با مقتضیات و نیازمندیهای جهانیان ظاهر می گردد. بهائیان پیروان حضرت بهاءالله هستند و معتقدند که ایشان، جدیدترین فرستاده الهی در سلسله پیامبران پیشین چون حضرت ابراهیم، موسی و بودا و زردشت و مسیح و بالاخره حضرت محمد است و رسالتش برای ایجاد تمدنی جدید و جهانی است که بشر در این زمان بدان نیازمند است. محور تعالیم دیانت بهائی وحدت عالم انسانی است یعنی وقت آن آمده است که بشر از هر قوم و نژادی به یگانگی رسند و همه در ظل یک جامعه جهانی در آیند. حضرت بهاءالله فرموده است که خداوند بیمانند نیروهائی را در جهان بکار گماشته است تا آنچه را که بر حسب سنتهای پیشین سبب جدائی و اختلاف میان اقوام و طبقات و ادیان و ملل عالم گشته است از میان بردارد و مهمترین کاری که امروز بشر باید به آن پردازد وحدت عالم انسانی و تلاش و کوشش در راه اتحاد و اتفاق اهل عالم است. یکی از اهداف و مقاصد دین بهائی بذل همت و مساعدت در این مسیر است. از این روی امر بهائی جامعه‌ی جهانی مرگبی بیش از 7 میلیون نفر از اکثر ملل و نژادها و فرهنگهای جهان بوجود آورده و تعالیم حضرت بهاءالله را در آن جامعه تجسم بخشیده است. آزمایشی که بهائیان در این راه گذرانده اند سبب تشویق کسانی است که از همین راه می پویند و نوع انسان را اعضاء یک خاندان و کره زمین را یک وطن می دانند.

جمعی از بهائیان از نقاط مختلف جهان

اصول و تعالیم حضرت بهاءالله

حضرت بهاءالله ما را به وحدانیت پروردگار تعلیم داده یعنی که خدا یکی است و اوست که پی در پی اراده خویش را در ظهور پیغمبران در هر زمان بر نوع انسان ظاهر ساخته است و پیغمبران نیروی اصلی در تمدن بشری در طول تاریخ بوده‌اند.

پیامبران آسمانی واسطه بین خدا و خلق‌اند و از یک منشاء برای تربیت و ترقی نوع بشر آمده‌اند، مردمان جهان ادیان را بکلی جدا از یکدیگر می‌دانند ولی در نظر بهائیان مقصد جمیع فرستادگان یزدانی یکی است و آن رساندن بشر به بلوغ روحانی و معنوی او است. حال زمان ما زمانی است که انسان به مرحله بلوغ وارد گشته و وحدت‌خاندان بشری و بنای جامعه‌ای جهانی و صلح عمومی امکان پذیر شده است. برای وصول به هدف وحدت عالم انسانی از جمله تعالیمی که امر بهائنی ترویج می‌کند عبارت است از:

- ترک جمیع تعصبات
- تساوی جمیع حقوق و امکانات برای زن و مرد
- تعدیل معیشت و از میان بردن افراط و تفریط در فقر و ثروت
- تعلیم و تربیت عمومی
- تحرّی حقیقت یعنی هر کس خود باید به جستجوی حقیقت پردازد و از تقلید دست بردارد.
- ایجاد جامعه متحدالمنافع جهانی
- مطابقت دین با علم و عقل

راهی برای زندگی

حضرت بهاء‌الله به ما چنین تعلیم داده است که انسان همانند "معدنی است که در آن گوهرهای گرانبها نهفته است" خود انسان از این گنج شایگان بی‌خبر است تا چه رسد به دیگران. هدف از زندگی انسان آن است که استعدادهای نهفته‌اش را پرورش دهد تا هم خود از آن برخوردار گردد و هم در خدمت عالم انسانی ان را بکار برد. حضرت بهاء‌الله فرموده است که زندگی در این جهان مانند زندگی جنینی کودک در رحم مادر است و اعضاء بدن انسان در عالم رحم رشد می‌کند اما هرچند آن اعضا در عالم جنین بکار نمی‌آید ولی رشد و نموش لازم است تا کودک پس از تولد در این عالم آنها را بکار برد و ناقص نباشد. بدین گونه، نیروهای اخلاقی و عقلی و روحانی، اعضاء و جوارح روح ما در این عالم است. روح پس از خروج از این عالم تا ابد در عوالم الهی باقی و در ترقی است و به این نیروها نیازمند است.

بنابراین روش زندگی بهائیان مستلزم رشد و نمو معنوی است. نماز و مناجات روزانه روح را از قیود این جهان محدود آزاد می‌سازد و درهای جدیدی را به روی ما می‌گشاید. همکاری در برنامه‌های مفید با مردمی که با یکدیگر از همه حیث تفاوت دارند تعصبات دیرینه را نابود می‌سازد. الکل و مواد مخدر که عقل را زائل می‌سازد جز در موارد لازم برای دارو و درمان حرام است و نیز از غیبت و افترا که اعتماد بین مردمان را سست می‌کند و روح اتحاد را که سبب ترقی انسان است از میان می‌برد باید احتراز جست.

جامعه بهائی از پیشینه های قومی و فرهنگی مختلف تشکیل شده است.

حضرت باب

در ۲۳ ماه می ۱۸۴۴ میلادی در ایران در شهر شیراز جوانی که خود را باب نامید اعلان کرد که پیامبر الهی که همه جهان در انتظارش هستند، به زودی ظاهر خواهد شد. لقب باب از این جهت است که اگر چه حضرت باب خود مظهر مستقل الهی بود اعلان فرمودند که مقصد اصلیش آنست که مردم را برای ظهور کلی الهی بعد از خود آماده نمایند.

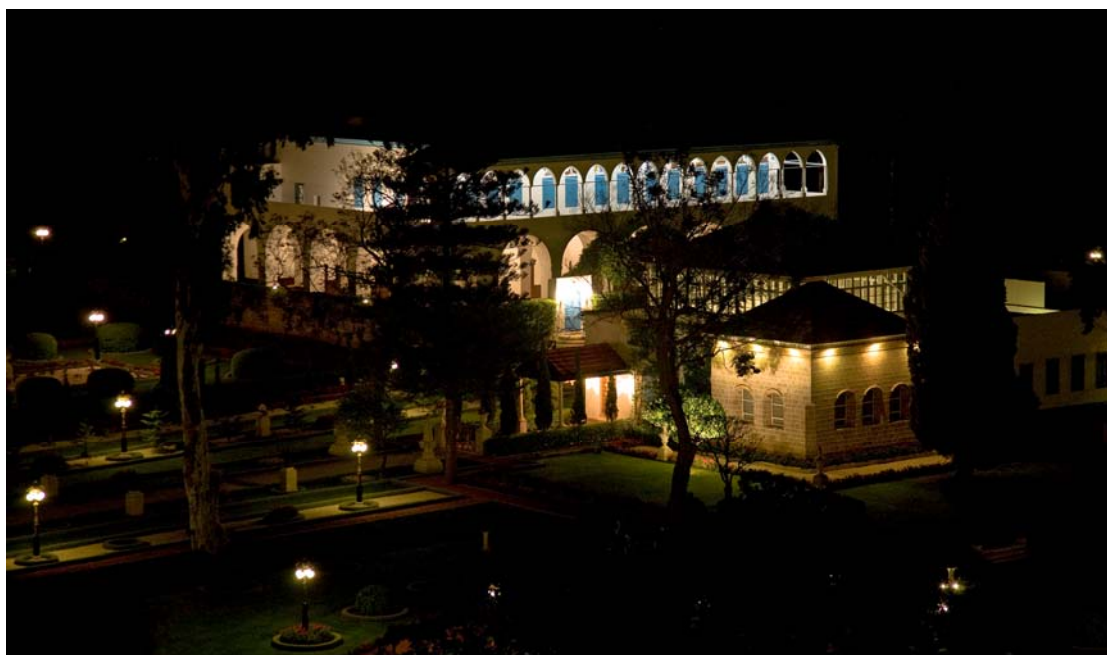
حضرت باب پس از این اعلان بزودی دچار مخالفت های روحانیون اسلامی گردید. دستگیر شد و به زندان افتاد و بالاخره کمتر از شش سال بعد در ۹ جولای ۱۸۵۰ میلادی در میدان عمومی شهر تبریز شهید شد و بیش از ۲۰ هزار نفر از پیروانش نیز طی کشتارهای متعدد در سراسر ایران به شهادت رسیدند و حال بنای باشکوهی با گنبد زرین در کوه کرمل مشرف بر خلیج حیف و محاط به گلزارهای زیبا بنام مقام اعلی ساخته شده است که جسد مظهر حضرت باب را در آغوش گرفته است.

آرامگاه حضرت باب (مقام اعلی)

حضرت بهاء‌الله

حضرت بهاء‌الله در سال ۱۸۱۷ میلادی در طهران متولد شدند. از اوان طفولیت آثار عظمت در آن حضرت ظاهر بود. ایشان در منزل آموزش مختصری دیدند، اما احتیاج نداشتند که در مدرسه ای وارد شوند زیرا از طرف خداوند دارای علم لدنی بودند. حضرت بهاء‌الله از خانواده ای اصیل و شریف بودند و در جوانی مشاغل عالیه ی در دربار شاه به حضرتشان پیشنهاد شد، لیکن نپذیرفتند. ایشان مایل بودند که بیشتر اوقاتشان را صرف کمک به ستمدیدگان، بیماران و مستمندان نمایند، و از حق و عدالت دفاع کنند و چون حضرت بهاء‌الله حمایت خویش را از آئین حضرت باب اعلان فرمودند طولی نکشید که تمام مناصب و امتیازاتش را از دست داد و در طوفانی که پس از شهادت حضرت باب در ایران برخاست از همه ثروت و مال دنیا محروم و خود نیز دچار شکنجه و آزار و گرفتار زندان شد. سپس چند بار ایشان را تبعید نمودند. اولین تبعیدشان به بغداد بود. در سال ۱۸۶۳ میلادی در همان شهر حضرت بهاء‌الله مقام خویش را اعلان نموده و خود را موعود کل امم معرفی فرمودند. از بغداد حضرت بهاء‌الله را به استانبول و از آنجا به ادرنه و بالاخره به عکا تبعید نمودند. عکا در اراضی مقدسه بود و حضرت بهاء‌الله بعنوان یک زندانی در سال ۱۸۶۸ میلادی به آن شهر تبعید گر دیدند. از ادرنه و سپس از عکا حضرت بهاء‌الله نامه‌های متعددی خطاب به ملوک و سلاطین زمان خویش صادر فرمودند. این الواح در تاریخ ادیان بی نظیر و از اسناد بسیار مهم و پر عظمتی است که در آنها حضرت بهاء‌الله اعلان فرمودند که تمدنی جهانی در حال بوجود آمدن است و زمانش فرارسیده که اهل عالم بسرا پرده وحدت و یگانگی در آیند و به شاهان و امپراطورها و روسای جمهور در قرن نوزدهم نصیحت کردند که از اختلافات خویش دست بردارند و تسلیحات خویش را به حداقل رسانند و در عوض کوشش و امکانات خویش را صرف ایجاد صلح عمومی نمایند. درگذشت حضرت بهاء‌الله در بهجی در شمال عکا واقع شد و مزارشان در همان جا استقرار یافت و تعالیشان کم کم از مرز خاورمیانه بیرون رفت و در نقاط دیگر منتشر شد.

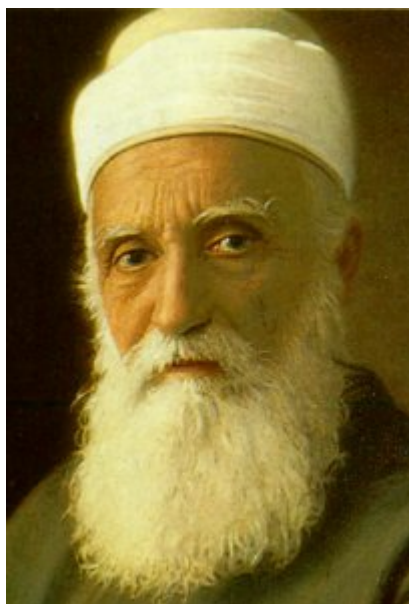
نمایی از آرامگاه حضرت بهاء الله

حضرت عبدالبهاء

حضرت بهاءالله برای حفظ امر خود از تفرقه آن را از قوایی بی نظیر بهره مند کردند که آن قوه عهد و میثاق است. قبل از صعود حضرت بهاءالله، ایشان به صراحت مرقوم فرمودند پس از من توجه به حضرت عبدالبهاء کنید. حضرت عبدالبهاء فرزند ارشدشان بودند و تنها مفسر آیات و مرکز عهد و میثاق الهی منصوب شدند. حضرت بهاءالله شخصا آن حضرت را پرورش فرمودند، ایشان از کودکی به مقام پدر بزرگوارشان پی بردند، و شریک رنجهای پدر بزرگوارشان بودند. حضرت عبدالبهاء گرانباترین هدیه حضرت بهاءالله بعالم بشری و نمونه اعلاى تعالیم بهائی می باشند.

حیات ان حضرت مملو از مصائب و بلایا بود اما باعث سرور همه نفوسی بودند که به حضورشان مشرف می شدند. بعد از آنکه پدر بزرگوارشان به عالم بقا شتافتند، مسئولیت جامعه بهائی بر روی دوش ایشان قرار گرفت، و ایشان شبانه روز به انتشار امر اعظم در شرق و غرب عالم مشغول شدند. هزاران ألواح به افراد و گروههای مختلفه در نقاط مختلفه عالم مرقوم فرمودند و تعالیم مبارکه پدر بزرگوارشان را روشن و واضح نمودند. تفسیر و ترجمه های ایشان هم اکنون از اساسی ترین آثار امر بهائی است.

با تمرکز در مقام حضرت عبدالبهاء بعنوان مرکز عهد و میثاق حضرت بهاءالله، بهائیان عالم متحدانه در سعی و کوششند تا حیات بهائی داشته باشند و مدینت جهانی نوینی بسازند.

حضرت عبدالبهاء

ولایت امر

حضرت عبدالبهاء در وصیت نامه ی خویش موسوم به الواح وصایا نوه ی ارشد خود، شوقی افندی ربانی را ولی امر و مبین تعالیم بهائی تعیین فرمودند. حضرت شوقی افندی در مقام ولی امر بهائی در سال ۱۹۵۷ میلادی عالم خاک را وداع گفتند. ایشان در طی سی و شش سال بسیاری از آثار حضرت بهاء الله و حضرت عبدالبهاء را به انگلیسی ترجمه و تشریح نموده، تأسیس مؤسسات محلی و ملی بهائی را تشویق فرموده و انتشار افکار بهائی را در تمام نقاط عالم تحت نقشه‌هایی منظم و مستمر رهبری کردند.

حضرت ولی امر الله یادگار جاودانه خود را با ایجاد تزئینات باشکوهی جهت استقرار مرکز جهانی بهائی در ارض اقدس تأسیس فرمودند. بنای مقام مطهر حضرت باب و ساختمان آرشیو بین‌المللی بهائی، و همچنین طراحی و تنظیم و ترتیب باغهای زیبای قصر بهجی و دامنه کوه کرمل از خلاقیت بی نظیر آن حضرت است.

حضرت شوقی افندی ربانی

بیت العدل اعظم

بیت العدل اعظم که حضرت بهاء الله آنرا بعنوان قوه تشریحیه امر بهائی معین فرمودند در سال ۱۹۶۳ میلادی تشکیل شد. این هیأت مرکب از نه نفر است که هر پنج سال یکبار از طرف جمیع اعضاء محافل ملی بهائیان جهان انتخاب می شود.

بیت العدل اعظم به اداره ی امور روحانی و اداری جامعه بین المللی بهائی می پردازد و نیز بعنوان امناء اماکن مقدسه و سایر املاک در اراضی مقدسه مأمور حفظ آنهاست. حضرت بهاء الله به بیت العدل اعظم اختیار داده است که در مواردی که کتب و آثار مقدسه بهائی قانونی وضع ننموده قوانینی تشریح نماید و این هیأت است که جامعه بهائی را در جهانی که پیوسته در تغییر است رهبری و راهنمایی می کند.

مقر بیت العدل اعظم

Members of the Universal House of Justice, April 2005.

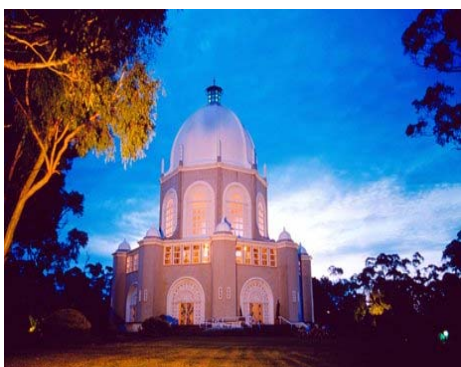
First row, L to R: Dr. Payman Mohajer, Mr. Hartmut Grossmann,
Mr. Kiser Barnes, Mr. Paul Lample
Second row, L to R: Mr. Glenford Mitchell, Dr. Firaydoun Javaheri,
Dr. Peter Khan, Mr. Hooper Dunbar, Dr. Farzam Arbab

اعضای بیت العدل اعظم

مشرق الاذکارهای بهائی

عبادتگاهها یا مشرق الاذکارهای بهائی به روی همه مردم باز است و همه ی افراد از دین ها و اعتقادات مختلف می توانند در آنها به عبادت خداوند بپردازند. هرچند از نظر هندسی هر یک از بناها با یکدیگر مختلف هستند ولی از لحاظ معماری اصولی کلی در آنها مراعات شده است- همه دارای ۹ طرف و یک تالار مرکزی گنبد مانند هستند- که همزمان از وحدت ذاتی نوع بشر و تنوع و گوناگونی آن حکایت می کند. برنامه های عبادتی ساده و متشکل از دعا و مناجات و تلاوت منتخباتی از آثار بهائی و کتب مقدسه ادیان مختلف چون تورات و انجیل و قرآن و ... است. همانطور که حضرت بهاءالله مطرح نموده اند، مشرق الاذکار یک مرکز و کانون روحانی برای موسسات وابسته مختلفی است که بمنظور خدمات علمی، بشردوستانه، آموزشی و اداری در اطراف آن بنا می شوند.

مشرق الاذکارهای بهائی در سراسر جهان

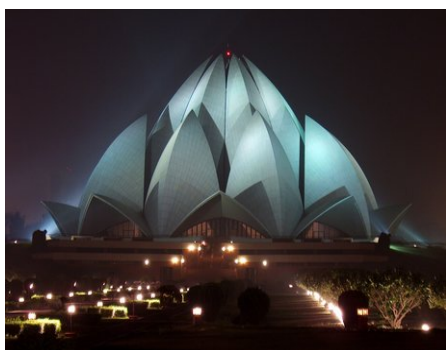
مشرق الاذکار سیدنی

مشرق الاذکار فرانکورت

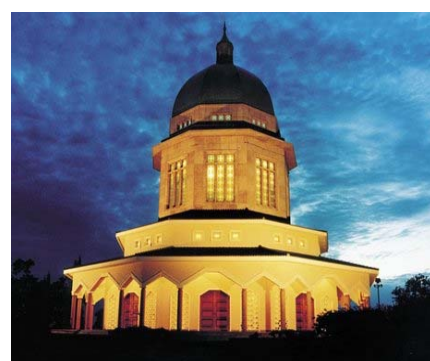
مشرق الاذکار شیلی

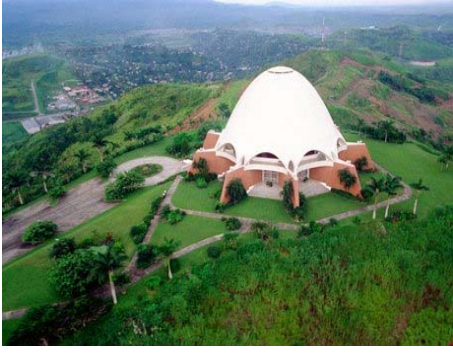
مشرق الاذکار نیلوفر آبی

مشرق الاذکار ویلمت

مشرق الاذکار اوگاندا

مشرق الازكار پاناما

مشرق الازكار عشق آباد

رفاه اجتماعی و اقتصادی

از ممتازترین خواص جامعه بهائی از لحاظ ترقیات اجتماعی و اقتصادی جنبه نظام مشورتی آن است. حضرت بهاءالله طرحتی را برای تصمیم‌گیری بر اساس هم‌رأئی و توافق گروهی ابداع فرموده است و خطا نیست اگر بگوئیم هر فرد بهائی بنحوی از انحاء شاگرد مکتب مشورت است. ترقیات اجتماعی و اقتصادی در نظام بهائی اول‌بار در ایران آشکار شد که بهائیان آن کشور در اوائل قرن بیستم مدارس و درمانگاهها و سایر خدمات اجتماعی از جمله اولین مدرسه دخترانه را در کشور تأسیس کردند.

امروز برنامه‌های رفاهی مخصوصاً در آسیا و امریکای لاتین و افریقا بسیار متعدد است و شامل مدارس درمانگاهها، کلاسهای بهداشت، برنامه‌های کشاورزی، جنگل‌بانی، ترک اعتیاد الکلی و خوابگاههای کودکان است و رادیوهای بهائی با برنامه‌های خدمات اجتماعی خویش نه تنها از لحاظ عملی به برنامه‌های مذکور کمک می‌کنند بلکه فرهنگ بومیان را نیز حرمت و ترویج می‌نمایند. برنامه‌های رفاهی بهائی را محافل روحانی محلی پیشنهاد می‌کنند و از این راه برنامه‌های مذکور بر اساس شرکت عامه مردم در هر محل طرح می‌شود و از این راه می‌توان سرّ موفقیت این برنامه‌ها را که بر پای خود ایستاده‌اند، دریافت.

یک مدرسه بهائی در پاناما

یک پروژه درخت کاری توسط دانش آموزان مدرسه بهائی ربانی در نزدیکی شهر گوالیور، هندوستان

بهائیان و سازمان ملل متحد

از تعالیم بهائی یکی اینست که دین حقیقی باید سبب ترویج اتحاد و اتفاق باشد و اتحاد شرط ضروری حصول صلح جهانی است. حضرت بهاء‌الله می فرمایند «اصلاح و راحت حاصل نشود مگر به اتحاد و اتفاق.» از جمله موازینی که جامعه بهائی برای حصول اتحاد عالم پیشنهاد می کند اینست که یک زبان بین‌المللی بوجود آید، اقتصاد جهانی تعدیل و هماهنگ گردد، تعلیم و تربیت اجباری متداول شود، معیاری برای حقوق بشر معین گردد و سازمان مرکب جهانی ارتباط و مخبرات بکار افتد.

چون بهائیان معتقدند که سازمان ملل متحد بمنزله کوشش بزرگی در راه اتحاد جهان محسوب می شود آن را به هر نحو که بتوانند حمایت می نمایند. از این روی "جامعه بین‌المللی بهائی" با مقام مشاور در شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد Ecosoc و در سازمان صندوق کودکان ملل متحد Unicef عضویت دارد. دفتر جامعه بین‌المللی بهائی در نیویورک و در ژنو تأسیس گشته و بهائیان از بسیاری از نقاط جهان مرتباً در کنفرانسها، کنگره‌ها و سمینارهای مربوط به حیات اجتماعی و اقتصادی کره زمین شرکت می کنند. چون بهائیان مردم دیگر را در بعضی از کشورها در پنجه ظلم گرفتار دیده اند توجهشان به تعالیم حضرت بهاء‌الله مربوط به حقوق بشر بیشتر جلب شده است. از این جهت جامعه بین‌المللی بهائی در کنفرانسهای شور سازمانهای ملل متحد درباره حقوق اقلیت، مقام زن، تحریم جنایت، جلوگیری از مواد مخدره، رفاه کودک و خانواده، نهضتهای ضد تسلیحات با حدت و حرارتی تمام مشارکت می جویند.

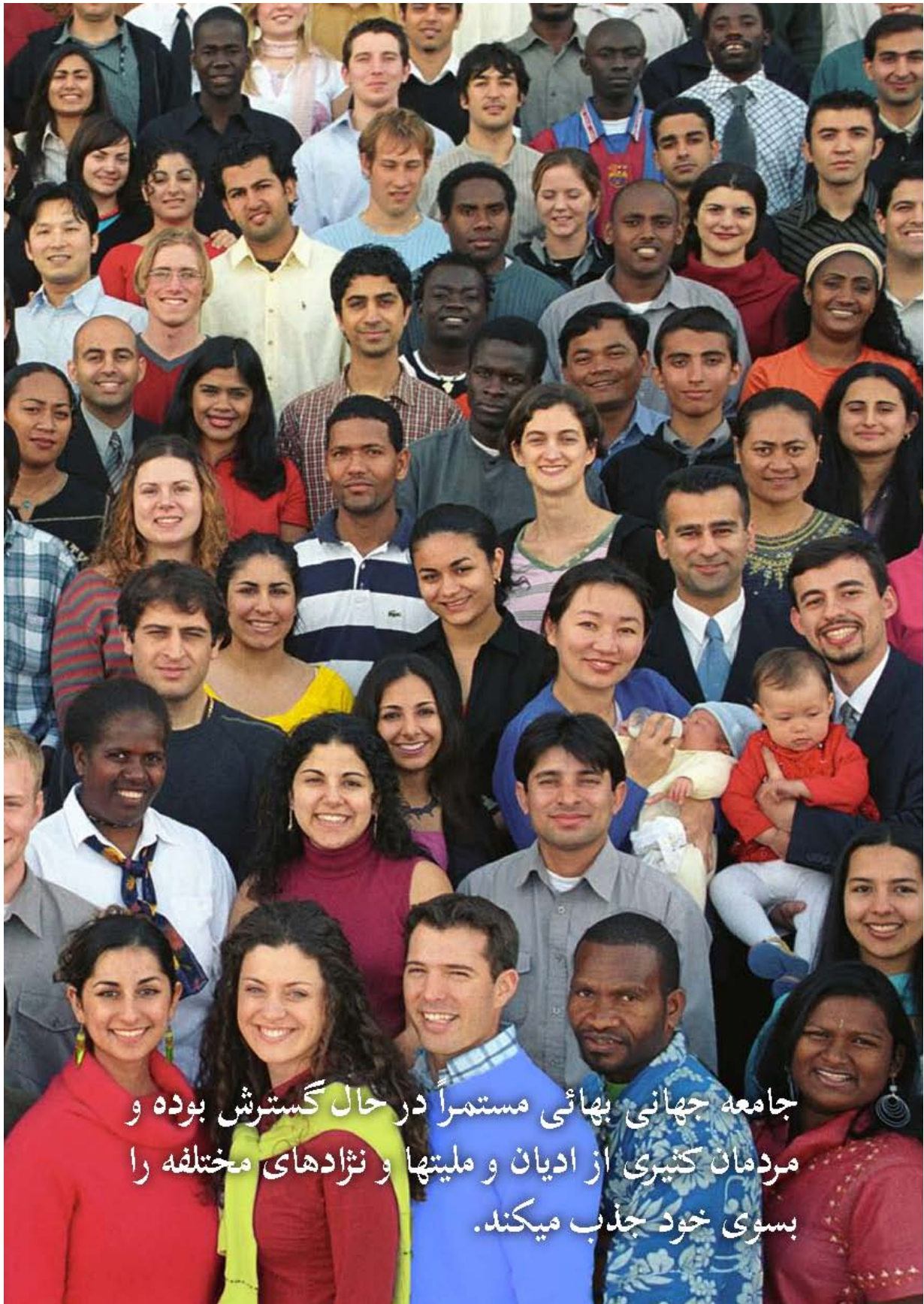
نماینده جامعه ی بهائی در سازمان ملل

جامعه جهانی بهائی

جامعه بهائی عالم مرکب از تقریباً 7 میلیون نفرند که در ۱۸۹ کشور مستقل و ۴۶ ناحیه تابعه زیست می کنند و کثرت تنوعش شامل مردمی در سراسر کره زمین از نژادها و مذاهب و فرهنگهای مختلف از جمله ۲۱۰۰ عدد از قبائل و عشائر عالم است.

در امر بهائی فرد روحانی وجود ندارد زیرا بشر به مرحله ای از بلوغ وارد شده است که هر کس می تواند خود در آثار الهی تفکر نماید و از راه دعا و مناجات و مشورت با دیگران تصمیم بگیرد. برای آنکه اکثر مردم از ظهور حضرت بهاءالله منتفع شوند آثار بهائی به ۸۰۰ زبان مختلف ترجمه شده است. در آئین بهائی، انتخاب دین آزاد می باشد و عقیده بر آن است که همه ی مردم در انتخاب دین خود مختارند و افراد باید پس از مطالعه ی کتب و آثار الهی ادیان دیگر و پس از تحری حقیقت، دین خود را انتخاب نمایند. حضرت بهاءالله به بهائیان عالم می آموزد که تعالیم آن حضرت امروزه به مثابه دارویی است برای دردهای امروزه ی عالم انسانی. ایشان می فرمایند:

" رگ جهان در دست پزشک دانا است ، درد را می بیند و بدانائی درمان میکند . هر روز را رازی است و هر سر را آوازی . درد امروز را درمانی و فردا را درمان دیگری . امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید . دیده میشود گیتی را دردهای بیکران فرا گرفته و او را بر بستر ناکامی انداخته . مردمانیکه از باده خود بینی سر مست شده اند پزشک دانا را از او باز داشته اند . اینست که خود و همه مردمان را گرفتار نموده اند . نه درد میدانند نه درمان میشناسند . راست را کژ انگاشته اند و دوست را دشمن شمرده اند . "

جامعه جهانی بهائی مستمراً در حال گسترش بوده و
مردمان کثیری از ادیان و ملیتها و نژادهای مختلفه را
بسوی خود جذب میکند.